

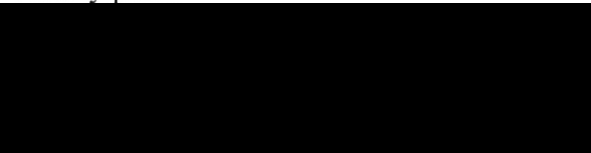

Č.j.: USTR 227/2012

Praha, 11. dubna 2012

Počet listů: 2

Vážený pan

Věc: Žádost o poskytnutí informací - rozhodnutí

Ústav pro studium totalitních režimů (dále jen „Ústav“) jako věcně příslušný orgán ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), obdržel dne 2. 4. 2012 žádost pana , o poskytnutí informací:

- ad1) z jakých důvodů u odpíračů vojenské služby v době komunismu, kteří dle názoru žadatele naplňovali podmínky §2 a §3 odstavec (4), Ústav vydává odborné stanovisko, že příslušníkům některých náboženských společností či církví Osvědčení účastníka odporu proti komunismu nepřísluší,
- ad2) které náboženské přesvědčení podle našeho názoru naplňuje postoj odporu proti komunismu a které náboženské přesvědčení odpor proti komunismu nenaplňuje.

Ústav v této věci jako orgán prvního stupně místně a věcně příslušný rozhodl v souladu s ust. § 15 odst. 1 InfZ, takto:

Žádost se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ, s odkazem na ust. § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 odmítá.

Odůvodnění:

Ad 1)

Žadatel při formulování bodu 1) žádosti vychází z blíže nespecifikovaného odborného stanoviska Ústavu v souvislosti s ust. § 6 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu (dále jen „zákon 262/2011 Sb.“). Ústav v dané věci poskytl odborné stanovisko Ministerstvu obrany ČR v souladu s ust. § 6 odst. 3 zákona 262/2011 Sb., a předpokládá, že žadatel má předmětné stanovisko k dispozici. Konkrétně se žadatel dotazuje na důvody, které vedly Ústav k formulování stanoviska. Bez ohledu na obsah odborného stanoviska lze konstatovat, že žadatel se domáhá objasnění důvodů, které vedly k závěrům uvedeným v odborném stanovisku. Tyto informace nejsou existujícími informacemi, které by

podléhaly poskytování podle § 3 odst. 3 InfZ. „Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.“ Za informaci ve smyslu tohoto ustanovení lze proto považovat samotné odborné stanovisko, které obsahuje i náležité zdůvodnění.

Co se týče obsahové stránky daného stanoviska, považuje Ústav za nutné upřesnit, že se nejednalo o odborné stanovisko k posouzení konkrétní žádosti o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, ale o obecné stanovisko k dotazům Ministerstva obrany ČR ohledně odpírání vojenské služby příslušníky náboženských společností a šíření nábožensky orientovaných tiskovin v době nesvobody (§2 písm. a) zákona č. 262/2011 Sb.). V tomto duchu znělo i doporučení v závěru stanoviska, aby pro účely vydávání osvědčení o účastnících odboje a odporu proti komunistickému režimu bylo vždy přihlíženo k životním postojům, názorům a jednání konkrétních osob, neboť i v řadách náboženských společností se mohli nacházet lidé, kteří proti režimu aktivně vystupovali (tj. vystupovali způsobem předvídaným zákonem a z pohnutek stanovených jako podmínka pro status účastníka odboje a odporu proti komunismu).

Ad 2)

V druhé části dotazu se žadatel domáhá poskytnutí informace, ve kterém se dotazuje na názor povinného subjektu. Ve smyslu ust. § 2 odst 4 InfZ se povinnost poskytovat informace nevztahuje na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Závěrem lze říci, že Ústav své „názory“, tedy důvody, z nichž při formulaci odborného stanoviska ve smyslu § 6 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb., které bylo zřejmou příčinou žádosti žadatele, vycházel, dostatečně vtělil do odůvodnění předmětného stanoviska.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve smyslu ust. § 16 zákona č. 106/1999 Sb., podat odvolání ve lhůtě stanovené zákonem.

PhDr. Pavel Žáček, Ph.D.
ředitel Kanceláře Ústavu